

تاریخ سیاسی - ۱۵

عزیزه خانم نوری

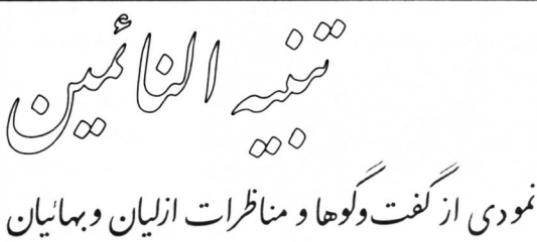
با همکاری

میرزا احمد امین‌الاطباء رشتی، میرزا مصطفی کاتب،

شیخ محمد‌مهدی شریف کاشانی و شیخ مهدی بحرالعلوم کرمانی

به کوشش

سید مقداد نبوی رضوی

نکاهه
نشر نکاهه معاصر

فهرست

۵_۷	پیش‌گفتار
۹_۱۴۴	دیباچه‌ای بر تنبیه الناثین
۱۴۷_۱۵۷	جزء اول: صورت مرقوم و خطابه‌ی جناب عباس افندی
۱۵۹_۲۵	جزء ثانی کتاب تنبیه الناثین (حاوی بر جواب عمه‌ی محترم، خانم بزرگ، به جناب عباس افندی)
۲۵۷_۳۳۱	جزء سیم از کتاب مستطاب تنبیه الناثین (حاوی بر خطبه و رساله‌ی ردیه‌ی جناب حاجی میرزا احمد کرمانی است).
۳۳۲_۳۳۹	پیوست شماره‌ی ۱: «دیباچه‌ی کتاب تنبیه الناثین» در نسخه‌ی اساس رساله‌ی عنه
۳۴۱_۳۶۲	پیوست شماره‌ی ۲: نوشته‌هایی از میرزا حسینعلی بهاء‌الله در اطاعت از میرزا یحیی صبح ازل (به روایت بهائیان)
۳۶۳_۳۸۸	پیوست شماره‌ی ۳: جایگاه امام دوازدهم شیعیان در مسیر دعوت میرزا علی محمد باب
۳۸۹_۴۰۹	پیوست شماره‌ی ۴: تحلیل روایت‌های کشتار بهائیان از ازلیان در ابتدای دعوت بهاء‌الله
۴۱۱_۴۲۰	کتاب‌نامه
۴۲۳_۵۱۹	تصاویر و اسناد

پیش‌گفتار

آتجه در این کتاب آمده، شما بی از رویکردهایی است که دوگروه ازلیان و بهائیان برای نشان دادن نادرستی باورهای یکدیگر درباره‌ی چگونگی ادامه‌ی تعالیم میرزا علی محمد باب به دست می‌دادند. همان‌گونه که در بخش‌های بعد نشان داده شده، بهائیان برآن بودند که زمان عمل به تعالیم باب گذشته و اکنون به آموزه‌های بهائی باید نظرداشت. ازلیان نیز با تأکید بر آموزه‌های باب، تعالیم بهائی را بدعتی آشکار می‌دانستند.

بخش نخست این کتاب نوشته‌ی عباس افندی (عبدالبهاء) است که در زمان نگارشش به تازگی پیشوایی بهائیان را به دست گرفته بود. این نوشته چکیده‌ای از برخی استدلال‌های بهائیان است و بدان سبب که از جانب نویسنده‌اش «مکتوب مفصل» که «از هرنقمه‌ای در آن موجود» و «فی الحقيقة در صخره‌ی صماء تأثیر می‌نماید و اگر بر مرده قرائت شود حیات بخشد» یاد شده، نمودی مناسب از سخنان بهائیان باید دانسته شود به ویژه آنکه مخاطبیش یک ازلی برجسته بوده است.^۱

بخش‌های دوم و سوم کتاب نیزگویای سخنان ازلیان در پاسخ به دعاوی بهائیان است. با تأمل در دیباچه‌ی کتاب دانسته می‌شود که ازلیان در آن دو بخش کوشش بسیار کردند تا عباس افندی را – که با تمام وجود از او متنفر بودند – پاسخ گویند^۲ بنابراین، گفتار آنان نیز نمودی مناسب از رویکرد فکری شان در این مسیر دانسته می‌شود. بر همین اساس، خواننده‌ی علاقه‌مند به مباحث فرق و ادیان با تأمل در این کتاب، به عنوان متنی اصلی و تماياننده‌ای بی‌واسطه از باورهای این دوگروه رقیب، به شکلی جدی با دیدگاه‌های ایشان آشنا شده و با تأمل در آنها می‌تواند به قضاوت و داوری بنشیند.

در این میان، سنجش باورهای ازلیان و بهائیان با آموزه‌های اسلامی و شیعی نیز باید مد

خواسته برای بررسی همه جانبه‌ی نزاع فکری منعکس شده در کتاب تبیه النائمین به این آثار
قیمتی پردازد تا خود به قضاوتی دقیق تر دست یابد.

پلاداشت‌ها

- ۱- تک: پس از این، دیباچه‌ای بر تبیه النائمین، بخش «سبب نگارش رساله‌ی عمه»، ص ۲۱.
- ۲- تک: پس از این، دیباچه‌ای بر تبیه النائمین، بخش «اصالت کتاب تبیه النائمین»، صص ۲۴ تا ۳۲.
- ۳- پیرخورداری عمیق از مبانی اعتقادی دیانت اسلام در ادبیات آن آئین گاه «فقه اکبر» در برابر «فقه اصغر» - که دانش عمیق در احکام دینی است - یاد شده است. در نگاه این پژوهش، باید گفت تلاش و قاچاثت بسیاری از عالمان متاخر شیعه بیشتر در احکام بوده تا در اعتقادات. بر همین مبنای است که پیش‌گفتار از کسانی هم که در متون تاریخی «شیخ» و «ملأ» و «مجتهد» یاد شده و گاه دیدگاه‌های ویهای در زمینه‌های فکری و از جمله در موضوع اعتقاد بایی و بهائی به دست داده‌اند، در بهترین حالت قلعت در احکام و نه فقاوت در اعتقادات داشتند. درست این دعوی با بررسی آثار باقیمانده از ایشان و سنجش آثار با اصول و مبانی عقلی و نقلی حاصل می‌شود و در جای خود باید نشان داده شود.
- ۴- بر همین مبنای است که مصحح تبیه النائمین امیدوار است در پژوهشی دیگر به تحلیل زندگانی و برخی آراء اعتقادی و کلامی شیخ احمد مجتهد شاهرودی پردازد.
- ۵- تک: پس از این، دیباچه‌ای بر تبیه النائمین، بخش «نگاه‌ها به کتاب تبیه النائمین»، ص ۲۲.
- ۶- تک: پس از این، بخش «تصاویر و اسناد»، تصویر شماره‌ی ۲۳.
- ۷- تشریف‌سوزی خود مرأت‌العارفین را پاسخ پریشان‌گویی باب و بهاء و تبیه الغافلین را بیدارکننده‌ی غافلان گرفتار فته‌ی باب و بهاء نام‌گذاری کرده است.
- ۸- این کتاب با نام حق‌المبین به طبع رسیده است.

نظر باشد چراکه در این کتاب گاه به باورهای شیعیان نیز پرداخته شده است. از آن روی که این پژوهش تصحیح یک متن دیگر است و بیشتر رویکردی تاریخی را مورد توجه قرار داده، در آن برای بسط کلام در این حوزه مجالی نیست اما در جاهای لازم، در پی نوشته‌ها، مطالبی خلاصه‌وار آورده شده و تفصیل کار به زمانی دیگر ممکن شده است.

در این مسیر مدار نگاه از منظر شیعیان به آموزه‌های بایی، ازلی و بهائی آثار شیخ احمد مجتهد شاهرودی (۱۲۸۲ تا ۱۳۵۰ق). است که در زمان خود از عالمان تراز اول شیعه بود و گذشته از استادی در فقه احکام شیعه، در فقه اعتقادی آن مذهب نیز - که در تحلیل‌های تاریخی از فقه احکام باید جدا دانسته شود^۲ - دستی تمام داشت. در نگاه این پژوهش، او در آثاری که درباره‌ی آموزه‌های بایی و بهائی نگاشته، در مجموع با قوت استدلال به میان آمده و بر همین اساس، آثارش در کنار نوشته‌ی عباس افندي و بخش‌های دوم و سوم تبیه النائمین (به عنوان نمایاننده‌ی مناسب رویکردهای انکاری از لیان و بهائیان نسبت به یکدیگر) توصیفی مناسب از دیدگاه‌های شیعیان نسبت به باورهای از لیان و بهائیان دانسته می‌شود.

این محقق در رساله‌های مرأت‌العارفین، ایقاظ النائمین، تبیه الغافلین و همچنین کتاب مفصل الحق المبین به سنجش آموزه‌های بایی و بهائی با تعالیم اسلامی پرداخته است. در کتاب إِذَالَّةُ الْأُوَهَامُ فِي جِوابِ يَنَابِيعِ الْإِسْلَامِ به آنچه مسیحیان در بیان یا گی اسلام می‌گفتند روی آورده و با نگاشتن کتاب مدنیة‌الإسلام روح التمدن بر آن است تا به سنجش تعالیم اسلامی با مقتضیات جهان امروز پردازد. (این آثار او همه به زیان فارسی است). بر همین اساس است که آشنایی با دیدگاه‌های وی نمایی از فضای بحث‌ها و گفت‌وگوهای فکری ایران در پایان دوره‌ی قاجار را به دست می‌دهد و فصلی مهم و کمتر پرداخته شده از تاریخ اندیشه در ایران است.^۴ همان‌گونه که در دیباچه‌ی این پژوهش آمده، وی در نوشته‌های خود از کتاب تبیه النائمین نیز بهره برده^۵ و بر همین اساس است که تصویرش در پایان کتاب آورده شده است.^۶

سه رساله‌ی مرأت‌العارفین، ایقاظ النائمین و تبیه الغافلین حدود چهاردهه پس از چاپ نخست، به سال ۱۳۴۳ش. در یک مجلد با عنوان راهنمای دین به طبع رسید و اکنون در برخی کتابخانه‌ها قابل دسترسی است. دو تای از آنها (مرأت‌العارفین و تبیه الغافلین) دیگر بار به سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۴ش. از سوی نشر راه نیکان تجدید چاپ شد.^۷ کتاب الحق المبین هم به سال ۱۳۹۲ش. به شکلی تحقیقی از سوی انتشارات امیرکبیر به چاپ مجدد رسید و اکنون در دسترس پژوهش‌گران است.^۸ بر همین مبنای است که